Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 130. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го ЛИПНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 15, 1981 No. 130. VOL. LXXXVIII

Чікаґо відзначить Тиждень Поневолених Націй

Чікаґо, Ілл. (Володимир Ничай). — Міжнаціональний Комітет Поневолених Народів у Чікаґо під проводом Ільмараса Берґманіса (лотиша) влаштовує у суботу, 18-го липня цього року, о годині 12:15 по полудні на площі ім. Мейора Дейлі (біля міської управи) маніфестаційне віче з участю о. Ліндстрома, губернатора стейту Іллиной Джеймса Томпсона, посадника міста Чікаґо Джейн Бирн, конгресменів Дервінского, Анунція та Гайда, стейтового репрезентанта Мирона Куляса і представників поневолених народів.

Окремі проклямації про відзначення Тижня Поневолених Націй видав президент ЗСА, губернатор стейту Іллиной, леґіслятура стейту і посадник Чікаґо.

Українська група візьме зорганізовану участь з національними та організаційними прапорами.

М. Мартинюк переобраний головою Округи УНС в Скрентоні

Скрентон, Па. — В неділю, 17-го травня, в залі Українського Братського Союзу в Скрентоні відбулися річні збори Округи Українського Народного Союзу. Проф. Микола Мартинюк, голова Округи, привітав заступницю головного предсідника УНС Марію Душник, сударного обласного організатора Степана Гавриша і представників відділів УНС зі Скрентону, Джесопу, Олифанту і Донмору.

На внесок Івана Голика вибрано Управу на 1981 рік у такому складі: Микола Мартинюк — голова; Катерина Федірко — заступниця голови; Дженет Боленд — секретар; Микола Федірко — касир, Юлія Тащук і Василь Нагурний — члени. До Контрольної комісії увійшли Іван Тащук — голова, Микола Хомко і Степан Мелеш — члени.

Зборами проводив проф. М. Мартинюк, а Дж. Боленд секретарювала. Після прийняття протоколу з минулорічних зборів, були звітування урядників Округи, а саме: голова М. Мартинюк звітував про організаційні проблеми Округи; Дж. Боленд, секретар і К. Федірко, касир, говорили про свою працю. Після дискусії над звітами і на внесок Миколи Федірка в імені Контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій Управі Округи.

У своєму слові заступниця головного предсідника Марія Душник заявила на вступі, що головний предсідник УНС д-р Іван Флис добре почувається і робить постійний поступ у видужанні. Вона склала признання Окрузі за осягнення 85 відсотків річної квоти в 1980 році, підкреслюючи конечність сконцентрованих зусиль Відділів Округи це у цьому передконвенційному році. П-і М. Душник дала короткий перегляд фінансового стану УНС, що постійно збільшується. Будівля УНСоюзу вповні вирентована, включно з другим поверхом, де перед тим були приміщені редакції „Свободи", „Українського Тижневика", „Веселки" книгарні та адміністрації. Всі вони перенесені одним поверхом нижче.

Одначе, твердила М. Душник, організаційний ріст не йде вперід із фінансовим ростом, мимо пожвавленої діяльності деяких відділів, головно в Пенсильванії. На жаль, більшість Округ УНС не виказують значного числа нових членів, що є „життєдайною кров'ю" нашою організації. Промовець заторкнула такі справи, як збільшення дивиденд, можливість далі діставати боргові зобов'язання, більше стипендій і новий фільм про УНСоюз, який буде закінчений в кінці цього року, що буде також значним підйомом для організаторів і директорів різних союзових імпрез. М. Душник також закликала до передплат „Свободи" і „Українського Тижневика" для потенціяльних членів, головно для тих, що живуть поза українською громадою, або у випадку „Українського Тижневика" передплати його для тут народжених українців.

Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС, дав перегляд організаційного поступу семи Відділів Округи в Скрентоні, зазначуючи, що коли п'ять із них були активні, то два були неактивні. На чолі організаційного зусилля були І. Голик, Відділ 123: К. Федірко, Відділ 311: і Дж. Боленд, Відділ 409, які приєднали по чотири члени; М. Хомко, Відділ 144-три члени, М. Мартинюк, Відділ 406-два члени.

С. Гавриш далі заявив, що Пенсильванія була на першому місці в організаційній праці, здобуваючи майже одну третину всіх членів УНС, зорганізованих у 1980 році. Треба, щоб втрати членів були компенсовані новими членами кожного року, все секретарі Відділів мусять приєднати певне число нових членів, покликаючись на нові роди забезпечення, які дає УНС. Рівнож, говорив С. Гавриш, Відділи УНС повинні брати участь і самі організовувати

(Продовження на ст. 3)

УСВТ „Чорноморська Січ" відкриває свою 12-ту Спортову Школу

Нюарк, Н.Дж. — В неділю, 19-го липня ц. р., тут на оселі УБС „Верховина" в Глен Спей, Н.Й., УС ВТ „Чорноморська Січ" відкриває свою 12-ту з черги Спортову Школу. Які в минулих роках, в цьогорічній Спортовій Школі, учасники проходитимуть вишкіл в чотирьох ділянках спорту, що їх проводитимуть завансовані інструктори: в копаному м'ячі, під проводом тренера Ігоря Чупенка, Богдан Кравчук, Павло Гунчак; у відбиванці — Станислав Добровольський; в тенісі — сестри Люба і Олена Матківські (багатократні чемпіонки американських і українських тенісових турнірів) та Юрко Цікало, колишній першун юнаків УСЦАК, інструктор тенісу американських шкіл і таборів; плавання становить четверту ділянку, яка теж матиме фахових інструкторів.

Крім добірних тренерів в Спортовій Школі працюватимуть досвідчені опікуни якими є: Володимир Василак для старших хлопців, Роман Лесько — для молодших і Леся Гандзій, професійна учителька, — для дівчат. Секретаркою Спортової Школи є Марійка Бокало. Керівниками по два тижні на зміну будуть — Мирон Стебельський і Омелян Твардовський, обидва засновники тієї Школи.

В цьогорічних чотирьох сесіях братимуть участь в середньому по 50 учасників в кожній. Бажаючі можуть голоситися на цьогорічний вишкіл, але вже до канцелярії Спортової Школи на оселі „Верховина".

БОГДАН ДЕНИСИК ОТРИМАВ ВИСОКЕ ПРИЗНАЧЕННЯ

Вашінгтон. — В офіційному листку Департаменту торгівлі — Адміністрації для міжнародного торговельного обміну, з 18-го червня ц.р. говориться про високе відзначення Богдана Денисика, з Арлінгтону у Вірджінії, який був номінований на становище заступника асистента секретаря адміністрації в Департаменті торгівлі.

На цьому високому урядовому посту Б. Денисик відповідатиме за реґуляцію експортів різних товарів, які мають відношення до крайової оборони і закордонної політики. Як відомо, Уряд ЗСА увів певні обмеження експорту товарів до комуністичних країн, які можуть використовувати американський матеріял для покращання свого озброєння та взагалі воєнних цілей.

Від 1977 року Денисик очолював оціночний і аналітичний департамент аналітичної компанії у Вашінгтоні, яка вже від довшого часу давала послуги Урядові, зокрема Департаментові оборони і програмі міжпланетарних полетів з ділянки інженерії і керівництва.

Раніше Б. Денисик був технічним керівником і інженером в центрі морської фльоти де він, як компютерський спеціяліст, виконував різні дослідницькі праці. Після крайових виборів він був назначений співробітниками президента Роналда Реґена до комісії для перебрання влади від демократичної адміністрації.

Б. Денисикові сповнилося 34 роки життя, він походить з Ню Йорку, де закінчив студії і зробив маґістерку з механічної інженерії. Він одружений і має дві дочки.

Д-р Б. Кузьма очолив Відділ УЛТПА в Новій Англії

Вестерлі, Ровд Айленд (Д-р І. Дідюк). — Тут, у домі д-ра Юрія Бурбеля, в неділю, 14-го червня, відбулися річні звичайні Збори Українського Лікарського Товариства Північної Америки Відділу на Нову Англію.

Збори відкрив голова д-р Юрій Бурбела, вітаючи присутних, як рівнож подав порядок нарад Зборів. Дальше приступлено до вибору президії, до якої увійшли: д-р Тарас Ганушевський — предсідник, і д-р Іван Дідюк — секретар. По відчитанні протоколу з попередніх загальних Зборів, що його прийнято без змін, приступлено до звітів уступаючої Управи. Після звітів голова Контрольної комісії д-р І. Дідюк поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, по якій слідкував вибір нової Управи.

Нову Управу одноголосно обрано в скалді: д-р Богдан Кузьма — голова д-р Тарас Ганушевський — голова-елект; д-р Юрій Бурбела — секретар; д-р Михайло Яцух — скарбник; д-р І. Дідюк і д-р Іван Кизик-Контрольна комісія.

Д-р Богдан Кузьма, дякуючи за вибір, звернувсю з проханням до членів скріпити товариське життя між членами відділу і місцевим українським громадянством. Українські лікарі повинні не тільки плекати товариське життя та працювати серед українців, але також бути в першу чергу амбасадорами української справи. Також слід створити при відділі кружок Жінок лікарів, що мав би за мету допомагати вдовам і сиротам по лікарях, організувати різні імпрези, відвідувати хворих наших людей по шпиталях. Треба зорганізувати секцію медицини і дентистики на терені Нової Англії. Голова пригадав тим, що живуть на терені стейту Массачусетс, Коннектикет, Мейн, Вермонт і Ню Гемпшир, які ще не є членами УЛТПА, що Т-во не є „юнійною" організацією. Постало Товариство з ідейних і громадянських спонук з метою об'єднати, організувати й активізувати українських лікарів для добровільної жертвенної праці на користь нашої національної спільноти і добра рідної далекої України. Приналежність українських лікарів до УЛТПА зовсім добровільна, ніхим не накинена і ніким не вимушена, вона походить з почуття морального обов'язку служити українській національно-визвольній справі і тим ідеям, ради яких ми покинули Рідний Край. Тому в Відділ УЛТПА є це одним лучником, що єднає нас всіх для однієї мети.

Збори відбувалися в щиро-приятельській атмосфері і закінчилися гостинним товариським прийняттям і вечерею, яку завдячуємо докторовій Ю. Бурбелі.

У Мюнхені відкрито виставку українських мистців

У вівторок, 14-го липня, відбулося відкриття виставки 21 українського мистця. Вони виступили із 82 експонатами у Німецькому Банку у Мюнхені. Виставка триматиме до 31-го липня. Приміщення банку в дуже доґідним положенні — в самому середмісті, недалеко ратуші, в т. зв. „зоні пішоходів", недоступній для авт.

Виставка підготовлена для відзначення 60-річчя Українського Вільного Університету, і її відкрив впровідною доповіддю ректор проф. д-р Володимир Янів.

Це є третя з черги цього роду збірна виставка в цьому ювілейному році. Перші дві, також в приміщеннях філіялів Німецького Банку, у Білефельді (10-27 липого) та Детмольді (10-27 березня) втішалися великим успіхом і викликали поважний відгомін місцевої преси. Їх підготовила німецька промислово-торговельна Гільдія із Білефельду, завдяки стараннім почесного д-ра УВУ, відомого промисловця та громадського діяча із Білефельду інж. О. Троста. Завдяки цьому успіхові мона було добитися також згоди дирекції банку у Мюнхені через посередництво німецьких приятелів.

В основному виставка присвячена творчості сучасних українських мистців, які живуть у Европі чи актуально працюють у Західній Европі.

Беруть в ній участь (за абеткою): В. Вардашко (Корнталь, Німеччина—4 олії на полотні), Т. Вірста (Париж—4 акрилики), С. Гординський (актуально розмальовує катедральну церкву у Мюнхені, 1 олія на полотні), Л. Гуцалюк (виставляє у Парижі, 3 олії на полотні), Л. Качуровська - Крюков (Мюнхен, 2 кераміки), Х. Кишакевих-Качалуба (Швайцарія, 1 ікона на дереві, 2 різьби), Григор Крук (8 різьб у бронзі), Ю. Кульчицький (Мужен — Франція, 6 майолік у терракотті), Стефка Кушлик (5 пастель), Зоя Лісовська (Женева — 4 ґваші), Галина Мазепа (видає альбом у Мюнхені, 3 олії на полотні), В. Макаренко (Париж, 3 олії), М. Мороз (Мюнхен, 2 мосяжі на дереві), М. Роман (Мюнхен, 2 акварелі). В. Сазонов (Мюнхен, 4 темпери й олії на полотні), А. Соломуха (Париж, 6 акварель), В. Стрельников (5 акварель із тушем), О. Терзієв-Царуков—Льопа (Париж, 2 олії на полотні, 4 картини мішаною технікою), Х. Ціммерман-Куріца (Віден, 2 гобелени, 3 олії на полотні, 1 акварель на дереві), М. Штайнберг (Ізраїль, 3 олії на полотні), С. Шобльцвик (Ульм, 2 акварелі).

Міттеран і Шмідт узгіднюють свої позиції

Бонн, Західня Німеччина. — В осені цього року президент Франції Франсуа Міттеран згідно з пляном мав відвідати Західню Німеччину, ревізитуючи канцлера Гельмута Шмідта, який відвідав його негайно після інсталяції на пост президента. Але в зв'язку з наглячими потребами Міттерана відбув дводенні відвідини тепер, на яких він обговорив всі поточні справи з німецьким канцлером та його урядом. Розмови виявили тотожність поглядів у деяких справах, а в інших таке наближення, що без труду можна було узгіднити, або підготовити узгіднення позицій обидвох держав.

Розмови обняли широкий обсяг справ і проблем, але були вони зосереджені довкруги трьох найактуальніших питань: співпраці Франції зі Західньою Німеччиною, становища до Совєтського Союзу й до його зброєнь, які загрожують світові, а в першу чергу Західній Европі та до господарської зустрічі на вершинах лідерів семи промислових націй, яка відбудеться 20-22 липня в Оттаві, Канада.

Співпраця західньонімецького уряду з французьким урядом за президентури попереднього президента Валері Жіскар д'Естена розвивалася відносно гармонійно й канцлер Шмідт та Президент Жіскар д'Естен після короткого часу стали приятелями. Один соціяліст, а другий центроконсерватист вони запізналися були, коли ще були господарськими міністрами в урядах своїх країн і на базі зближених економічних поглядів швидко подружили. Прихід Міттерана на пост президента зовсім змінив ситуацію. Міттеран повернув Францію, під кожним оглядом, а головно на господарському відтинку, рішуче на ліво. Розмови в Бонні виявили, що обидва лідери глибоко цінять взаємну співпрацю й це відбилося на кінцевих устійненнях. Для підкреслення того стану рішено, що в осені цього року Шмідт відбуде приватну візиту в Франції для основнішого обговорення цілого комплексу проблем.

Спільну постанову до зброєнь і до агресивної політики Совєтського Союзу з'ясував на пресовій конференції після закінчення розмов президент Міттеран. Він сказав: „Рівновага сил є передумова миру. Я направду думаю, що останні ініціятиви Совєтського Союзу, а саме розміщення ракет СС—20 і літака „Бекфаєр" (в Европі), спричинили перевагу Совєтського Союзу".

В господарських справах дальші розмови вестимуть канцлер Шмідт і прем'єр Франції П'єр Моруа.

Президент Бані-Садр організує спротив

Стамбул, Туреччина. — Довгу непевність, що діється з колишнім президентом Ірану Абольгассаном Бані-Садром, якого ісламська більшість парляменту позбавила посту Ірану, а прокуратура розписала за ним гончі листи, закінчив Бані-Садр виданням проклямації до іранського народу. У своїй проклямації він повідомляє іранський нарід про продовжування боротьби за свободу іранського народу та взиває його до політичної активізації.

Проклямацію Бані-Садра поширили турецькі засоби масової інформації, які одержали її завірений текст з Ірану, де перебуває й далі Бані-Садр. Прибув він потайки на терени замешкалі курдами, які ведуть активну боротьбу проти теґеранського уряду, вимагаючи для себе національно-політичних свобід, а в першу черзі повної автономії. Перебування колишнього президента на теренах повсталих курдів становить величезну підтримку для їхніх змагань. Це бо значить, що колишній президент і групи його прихильників підтримують змагання курдів.

У своїй проклямації Бані-Садр засуджує ісламський деспотизм, заповідає рішучу боротьбу проти нього й неминучість перемоги над ним. Він заявляє: „Я перебуваю в Ірані й чекаю. Незабаром розпічну праці для нашої батьківщини."

Бані-Садр був завжди прихильником національно-ліберальних поглядів і він обстоював думку про потребу задоволити національних меншини, які замешкують Іран, і яких передтим уряд шаха, а тепер ісламський режим жорстоко переслідують. Проклямація Бані-Садра, як подають турецькі джерела, широко поширюється по всьому Ірані на звукозаписних стрічках. Вона стала найпопулярнішою новиною не лише в іранському політичному житті, але також в розмовах населення.

Намагаючись у зародку здусити всі спроби організованого спротиву, ісламський уряд далі переводить масові екзекуції своїх противників. Як і раніше, так і тепер рішення ліквідувати людей видають поодинокі ісламські установи, керівні діячі, або в найкращому випадку так званіісламські суди. Ті суди судять згідно зі своїми інтерпретаціями Корану і леґенд про пророка Магоммеда. В надкаспійському літнисковому осередку Беґшаґр вибухли заворушення і за це розстріляно п'ять членів групи Муджагедін без будь-якого суду.

В Америці

РОЗМОВЛЯЮЧИ З КОРЕСПОНДЕНТОМ відомої економічної газети „Вол Стріт Джорнал", державний секретар Александер Гейґ всеціло підтримав політику президента Роналда Реґена, кажучи, що Президент добре робить, коли дбає спершу про поліпшення американської економії, яка є підставою для розгорнення багатьох інших ділянок, зокрема дозброєння, допомога союзникам тощо. Без цієї поправи, — каже Гейґ, — ЗСА не могтимуть вести ефективної політики і переговорів на вищому рівні.

СТЕЙТ КАЛІФОРНІЯ, яка постачає 70 відсотків овочів для цілої Америки, має проблему, у розв'язку якої включився сам губернатор Едмунт Бравн і багато стейтових агенцій. З невідомих причин у садах і на полях Каліфорнії розмножилися мухи-шкідники у такій кількості, що запобігти їхньому поширенню вже не можуть самі фармери, які попросили стейтовий уряд прийти їм з допомогою. Очевидно, кажуть спостерігачі, багато овочів вже пропало, але дещо можна ще врятувати. Губернатор Бравн зарядив виселення багатьох місцевостей, щоб можна було розпочати зрошування піль і садів спеціяльною речовиною, яка вбиває шкідників, але яка може пошкодити також людям. В останній хвилині однак Бравн, який є великим прихильником збереження природи, відмовився від повітряного зрошування, кажучи, що пропаде зелень, і наказав збирати овочі з дерев і скропльовати їх на землі. Така операція коштуватиме стейтовий уряд кільканадцять мільйонів долярів.

РОЗПОЧАВСЯ З'ЇЗД ПОЛЬСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Варшава, Польща. — У вівторок, 14-го липня ц.р., тут розпочався з'їзд Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, у якому беруть участь 1,964 умандатованих делегатів, з того 85 делегатів з партійної ієрархії, 43 з Центрального Комітету, 28 кандидатів в члени Центрального Комітету і 14 членів Політбюра. Решта це делегати з воєвідств в більшості обраних голосами членів, а не як це практикувалось раніше, назначені партійними лідерами. Всі вони репрезентують різні фракції в комуністичній партії Польщі.

Делегатом є також теперішній перший секретар компартії Станіслав Каня, який поставив вимогу, щоб у випадку його особи з'їзд вирішив чи він має дальше залишатися на цьому пості чи ні, а не Центральний Комітет від якого пізніше залежний перший секретар. Якщо пропозиція Кані буде прийнята з'їздом, — а політичні обсерватори думають, що вона буде прийнята, бо популярність Кані серед делегатів не змаліла, а радше зросла після вимінни листування між ним і совєтськими лідерами, — то його позиція зміцніє не тільки серед членів компартії, але також в народі, бо він користуватиметься мандатом обраних делегатів і не мусітиме в майбутньому числитися з думкою членів ЦК. Крім того ЦК ПОРП не зможе його звільнити з цього посту без згоди більшости делегатів.

Других три кандидати, яких евентуально береться під увагу, це консервативісти такі, як, наприклад Стефан Ольшовскі і Тадеуш Грабскі, який останньо активно виступив проти Кані, заявляючи, що Польща під його керівництвом ніколи не відзискає престижу і не позбудеться економічних труднощів. Третім кандидатом, має бути якийсь ліберал з-посеред теперішнього керівництва, прізвища, якого покищо не називається.

На нарадах представників 49 провінцій Ольшовскі, кажуть відтягнув свою кандидатуру на пост першого секретаря і тим самим підбудував позицію Кані. Західні дипломати передбачають, що також інші консервативні кандидати зрезигнують під час з'їзду.

Також передбачають, що число членів Центрального Комітету буде збільшене з 142 теперішніх до 200. Серед делегатів є також 461 делегати, які є членами вільної робітничої профспілки „Солідарносьць" і з цього приводу в Москві підняли шум кажучи, що „Солідарносьць" „виповнила з'їзд антикомуністичними і антисовєтськими елементами". В телевізійній передачі з Варшави совєтський коментатор Александр Каверджнєв не пояснює однак, як це воно сталося, що антикомуністичні і антисовєтські елементи продісталися на з'їзд, але він однак стверджує самий фак присутности таких делегатів.

Совєтська преса покищо мовчить і вичікує вислід з'їзду від якого, як кажуть політичні спостерігачі, залежатиме дальше потягнення Москви щодо Польщі. В кожному разі в Москві не дуже певні чи запевнення дані у Варшаві Громикові можна вважати правосильними. Згадуваний совєтський репортер, стоячи перед збудованим за совєтські гроші Палацом культури у Варшаві заявив у висновку, що конґрес проходитиме в атмосфері збільшеної аґітації проти „соціялізму і Совєтського Союзу взагалі"

У світі

ПРИВЛАДНІ ІСЛЯМСЬКІ ЧИННИКИ в Ірані намагаються якнайшвидше опанувати ситуацію, посталу після усунення президента Абольгассана Бані-Садра та після знищення вибухом бомби в приміщенні Ісламської республіканської партії її лідерів, аятоли Махоммеда Беґешті та сімох інших членів ЦК тієї партії. Вибори президента, які відбудуться під кінець цього місяця, повинні виповнити проґалину, посталу після усунення Бані-Садра. Дотепер кандидатами на той пост зголосилося понад 70 людей і зголошення прибувають далі. Дотепер 67 кандидатів дискваліфіковано. Головним кандидатом уважають теперішнього прем'єра Мохаммеда Алі Раджая. Однаке він втратив багато на популярності після опублікування своїх думок і проєктів дальшого законодавства і судівництва Ірану. В тих проєктах він запропонував поворот до середньовічних жорстоких метод, а в додатку до цього додав принципи племінної відплати — кров за кров, око за око, що навіть деякі ісламські чинники відкидають сьогодні. В той самий день, коли будуть вибори президента, відбудуться вибори для заміщення членів парляменту, які згинули у бомбовому замаху в кватирі Ісламської республіканської партії. Мохаммед Джавад Бахонар, генеральний секретар Ісламської республіканської партії заповів, що восени цього року відбудеться з'їзд цієї партії, на якому виберуть нове керівне тіло та устійнять напрямні діяльности на майбутнє.

БРЕЖНЄВ ДАЛІ НАМАГАЄТЬСЯ прикрити совєтську агресію у світі, а особливо в Афганістані, Польщі та проти інших сусідів СССР, нібито мировими пропозиціями. В інтерв'ю, які він дав фінській соціял-демократичній газеті „Суомен сосіалідемократті" він висунув ідею створення безядерної зони в басейні Балтицького моря, в яку входили б 6 скандинавських держав, Фінляндія та Данія. Його пропозицію підхопила негайно вся совєтська преса й інші засоби масової пропаґанди, які намагаються представити Брежнєва миротворцем. Таке їхнє поступування не викликає ніякої несподіванки в світі, бо совєтські пропаґандивні маневри відомі не відсьогодні. Гірше, що на їхній гачок ловиться дехто у вільному світі. Наприклад, колишній західньонімецький канцлер, а тепер лідер соціял-демократичної партії Західньої Німеччини Віллі Брандт після повороту з Москви почав вести аґітацію за тим проєктом Брежнєва.

В ІЗРАЇЛІ ВІДЗНАЧЕНО урочисто річницю акції в Ентеббе, Уґанда, наслідком якої вдалося ізраїльській бойовій групі звільнити понад сто закладників, схоплених палестинськими терористами. З ізраїльського боку в тій акції загинув тільки її командир, який ішов на чолі своєї групи, а відтак прикривав наступ, полковник Єгонатан Нетаніягу. Полковник Нетаніягу був жидом американського походження, рідня якого й далі живе в ЗСА. Він добровільно повернувся на землю своїх прапрєдків і вступив у ряди ізраїльської армії. З уроцистому відзначенні акції в Ентеббе, яка відбулася 4-го липня 1976 року, виступив прем'єр Менахем Беґін. У своїй промові він підкреслив, що акція в Ентеббе була викликана невідкладною потребою звільнити загрожених смертю людей з крайньої небезпеки. Подібною до Ентеббе була акція летунської ескадри проти атомових споруд в Ірані. Ентеббе і Озірак є тими чужими назвами, які назавжди залишаться в нашій історії, як символ і як приклад, як поступати — сказав він.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Албансько-юґославський спір

Недавно грецький уряд видав офіційну осторогу для урядів Юґославії та Албанії, попереджуючи, що дальше розгортання конфлікту між юґославським урядом і албанською меншиною (1,300,000) в Юґославії може спровокувати інтервенцію Совєтського Союзу.

Атенський уряд не хоче бути втягненим у цей конфлікт, який, на думку греків, підсичує албанський уряд в Тірані, що здогадно піддержує албанських націоналістів провінції Косово в Юґославії. Поширення цього конфлікту може розпалити націоналістичні пристрасті інших національностей: хорватів, словенців, македонців, чорногорців і русинів-українців.

Грецькі офіційні чинники не скривають свого стурбування з того факту, що Юґославія намагається втягнути Грецію в цей конфлікт, розуміється, по стороні Юґославії.

В травні ц. р. юґославський уряд опублікував мапу, яку нібито видав албанський уряд. **На цій мапі є** „Велика Албанія", яка включає чималі простори сучасних Юґославії і Греції. Грецькі розвідчі органи перевірили цю справу й довідались, що мапу випустили албанські націоналісти в Західній Европі.

Зі свого боку албанський уряд осудив Юґославію за її намагання підірвати добросусідські відносини Албанії з Грецією, проте у цій самій заяві албанці кажуть, що здорово думаючі частини грецької людности знають, що „проблема т. зв. Північного Епіру мертва й не має жадної будуччини".

Це речення викликало, — як можна було сподіватися, — бурхливу реакцію з боку націоналістичних груп у Греції, які уважають, що південна Албанія, цебто Північний Епір, є грецькою етнографічною територією, де мешкає 300,000 греків. Ці самі грецькі націоналісти оскаржують тіранський уряд у народовбивчій політиці відносно греків у Північному Епірі, де понад 20,000 греків перебуває в албанських **тюрмах і концтаборах**.

Річ ясна, албанці заперечують ці обвинувачення, але Юґославія підтримує цілковито грецькі претенсії. Греція встановила дипломатичні зв'язки з Албанією в 1971 році, теоретично бодай не зазначуючи своїх змагань, за включення Північного Епіру в Грецію.

Недавно відбулася в Ню Йорку конференція Пан-Епірської Федерації Америки і Канади, на якій винесено резолюції, щоб албанський уряд „обороняв інтереси країни нашого походження та наших братів в Північному Епірі, яким грозить фізичне винищення".

Грецький уряд пояснює, що турбота Греції з приводу розрухів у Провінції Косово, викликана побоюванням, що совєти можуть встрянути у конфлікт через нестабільність у Юґославії та загальний неспокій на Балканах.

Закінчився весняний семестр у філії УКУ в Чікаґо

Чікаґо. Ілл.(УКУ). — В суботу, 6-го червня, закінчився весняний семестр у Філії Українського Католицького Університету в Чікаґо кольоквіями-іспитами студентів педагогічного відділу і роздачами дипломів трьом випускникам попереднього року, як виконали педагогічну практику, Олексієві Пошиваникові, Тарасові Біликові й Лідії Лушпинській. В педагогічному відділі викладали в минулому семестрі: Раїса Мороз — правописні вправи; Юрій Гаєцький — історія Козаччини, Мирослав Семчишин — вибрані проблеми української культури, і Василь Маркусь — Сучасна Україна. Разом студенти прослухали 62 годинни. В богословському відділі викладали о. Іван Кротець — Святе Письмо, і о. Петро Ґаладза — Богослуження і церковний спів; разом 36 годин.

У весняному семестрі продовжувався педагогічний семінар для учителів шкіл українознавства. Два семінари дав В. Маркусь і один — Роман Дражньовський. У четвер, 9-го квітня, відбулася публічна академічна доповідь гостя з Риму о. д-р Дмитра Блажейовського на тему „До питання національної і релігійної свідомости в діяспорі," а 23-го травня Філія у співпраці з осередком НТШ влаштувала поминки перенесення тіла Т. Шевченка на Україну. Слово про похорон Шевченка виголосив М. Семчишин, а доповідь „Шевченко і сучасний дисидентський рух" — В. Маркусь.

В четвер, 21-го травня, проведено загальні збори Товариства „Свята Софія" в Чікаґо. Т-во є леґальним спонзором діяльности Філії. До управи товариства вибрано о. Івана Кротеця — голову, д-р Андрія Гаєцького — заступника, о. Петра Ґаладзу — секретаря, Ігоря Гуменюка — скарбника. До дирекції Філії входять ще мґр Роман Дмитерко — бібліотекар, і мґр Еміль Басюк — архівар.

З від'їздом до Европи проф. В. Маркуся, директором Філії призначений на найближчі роки о. Іван А. Кротець, який також є настоятелем групи студентів богословія, що жили при Філії УКУ. Серед випускників цієї групи вже є два висвячені священики (оо. Андрій Чировський і Петро Ґаладза), а два будуть висвячені на дияконів у неділю 26-го липня (Михайло Кузьма і Мирон Панчук).

Ярослав Гайвас

НЕВЧАСНІ Й НЕБЕЗПЕЧНІ ДУМКИ

Ні високий престиж, ні вагома позиція в суспільстві ні роки служби на високих постах не забезпечують перед фальшивими оцінками, політичною наївністю, навіть безглуздям, а тим більше помилками. Власне такі думки приходять читачеві останнього числа квартальника „Форейн Аффейрс", літо 1981 рік. Мова про статтю довголітнього сенатора, а перед тим члена Палати Репрезентантів стейту Мериленд Чарлза Метаяса молодшого.

На прицілі — Тиждень поневолених народів

У статті сенатора Метаяса „Етнічні групи і закордонна політика" читач натрапляє на такі неточні й протилежні до дійсности інформації й твердження, на такі погляди й висновки, на такі непорозуміння, що не хочеться вірити, що вони вийшли з-під пера сенатора. А ще більше не можна зрозуміти, чим керувалася редакція цього поважного журналу, поміщуючи такий невчасний матеріял і пропонуючи своїм читачам такі відірвані від дійсности, а для американської політики небезпечні думки.

Ми не будемо розбирати цілої статті автора, бо це було б для щоденника забагато. Охочі прочитають її самі й вироблять свою думку на її зміст. Зрештою, не варто цілою статтею займатися, бо надиво в ній — надмір неточних даних, а висновки таки особливі. Ми коротко приглянемося тільки тій частині статті — четвертій, у якій він обговорює справу „Тижня поневолених націй". Втім читаючи ще раз і ще раз цю статтю, чомусь зроджується здогад, що саме ціллю цієї статті було засудити „Тиждень поневолених націй", який саме тепер припадає.

Насамперед до генези резолюції Конґресу з липня 1959 року, якою схвалено цей Тиждень. Правдою є те, що пише сенатор Метаяс, а саме, що Конґрес ЗСА вербатім схвалив текст резолюції, запропонований головою УККА проф. Левом Добрянським. Але виглядає кепським жартом і несерйозністю, коли сенатор, відкликаючись на якогось журналіста, порівнює резолюцію в справі поневолених народів до резолюції з такою припадковою проклямацією, як „Національний місяць гарячих ковбасок", та каже, що резолюція про Тиждень поневолених націй була більш чи менш рутинною відповіддю бажанням американців, що їх країни походження попали під совєтську домінацію. Ясно, що так це розуміє сенатор, але він не може мати претенсії, що він висловлює думку ширшого кола американців, а американського суспільства і поготів. Можливо, що декому свобода народів варта стільки, що гарячі ковбаски, але ми можемо запевнити сенатора, що таких людей є дуже мало, зокрема в свободолюбній Америці. Ми аж бо ніяк не думаємо, що сотні тисяч американців загинули в двох світових війнах за „гарячі ковбаски", але ми певні, що вони власне згинули за свободу народів та за гідність кожної поодинокої людини в усьому світі. Жалко, що є в Америці люди й то на високих постах, які не розуміють безцінности духових вартостей. Власне в Москві тих вартостей найбільше бояться і тому вона всіми рупорами своєї пропаґанди на всі чотири сторони світу голосить, що вона непохитно стоїть за... визволення народів, що вона підтримує й буде підтримувати національно-визвольну боротьбу у світі. Чому в Америці тікати від тих непроминаючих і найбільших вартостей, якими є свобода народів, їхня вільна творчість, їхнє суверенне формування власного життя? Невже ж автор статті і видавці „Форейн Аффейрс" думають, що можна „гарячі ковбаски" протиставити найбільшій візії нашої доби — свободі народів?

Будова мостів і контракти

Сенатор Метаяс бідкається, що Москва і особисто перший секретар ЦК КПСС Хрущов „висловив глибоке незадоволення" з приводу ухвалення тієї резолюції. Чи ж не є це найкращим доказом, що удар по комунізмові і російському імперіялізмові був добре виміряний і завданий тією резолюцією? Правда, є й такі американці, чи радше американські політики, які керуються викликуванням задоволення Москви, а забувають про долю сотень тисяч і мільйонів людей. До чого це доводить, до чого вже довело, не будемо тут повторяти, бо це кожному відомо. Власне така політика, політика, яка бачила своєю ціллю, як пише сенатор Метаяс, „будову мостів до Москви" і „великі виробничі контракти" — „sizable manufacruring contracts" довела до сучасного небезпечного, а навіть трагічного положення. Москва застерігає собі з неймовірним цинізмом абсолютне право „допомагати національно-визвольній боротьбі всіх народів" без огляду на контракти, торговельні обороти і зиски. В Америці ще є такі, яких життя не навчило, і „великі виробничі контракти" заслонюють їм світ Божий. Тут аж напрошується відоме твердження „товариша" Леніна, що капіталісти за дрібний прибуток готові продати мотузку, на якій їх можна буде повісити.

Та на цьому не вичерпуються жалюгідні погляди сенатора з Мериленду. „Чим дальше в ліс, тим більше дерев" — каже народна мудрість. Ось що він пише в цьому ж уступі своєї статті: „На протязі років, як одна чи друга східньоевропейська нація осягала дещо автономії від Совєтського Союзу, численні американ-

(Закінчення на стор. 3)

Теодозія Савицька

Позитивний пров

Редактор Іван Кедрин у статті „Загал української громади в ЗСА — здоровий" („Новий Шлях" — ч. 25, 20-го червня, 1981) вказує на перевагу позитивів в українській громаді в Америці поруч із жалюгідними неґативами.

Автор подає декілька прикладів позитивних проявів: шевченкознавча конференція і перша українсько-білоруська наукова конференція, влаштовані заходом НТШ в Ню Йорку, мистецькі виставки в постійній ґалерії Об'єднання Українців-Мистців в Ню Йорку, або в Українському Інституті Америки, далі — праця Студії Мистецького Слова чи відтворення українського традиційного селянського весілля з участю 50-ти учнів школи св. Юра в Ню Йорку.

А ми хотіли б ще додати до тих позитивів постійну безперебійну працю Українського Музею у Ню Йорку, зорганізованого СУА, що уже здобув велике признання в американському мистецькому світі.

Також не можна поминути мовчанкою, а навпаки треба звернути особливу увагу української громади на недавню Конвенцію СУА (кінець травня) хоч і не в Ню Йорку, а у Філядельфії, що може послужити всякому добрим прикладом. Тож покористуємося нагодою написати дещо про цю замітну Конвенцію СУА, бо досі (коли пишу цю статтю) крім пресових звідомлень не було ні одної згадки про цей вияв конструктивізму і здорового вияву організованої української громади.

Конвенція СУА відбулася з участю рекордово великого числа делеґаток, гостей та гарним бенкетом, що його звеличав своєю участю Митрополит Степан Сулик. Митрополит присвятив багато уваги організації СУА, прийнявши членок Головної Управи на авдієнції, а, будучи гостем на вечері з членками Головної Управи напередодні Конвенції, у своїй чудовій промові заохотив членство до дальшої праці.

Шістдесятилітня жіноча організація з чотирма тисячами членок, жінок різних політичних переконань, виявила організаційну зрілість членок, які, не зважаючи на нездорові ферменти в громаді, зуміли провести свою Конвенцію упорядковано, ділово, конструктивно, дискутуючи над проблемами, що стоять перед організацією СУА, яка вже має вироблену позицію в українській громаді та втішається пошаною, завдяки успішній реалізації широкогранного засягу праці.

Та не лише цим заслужив СУА на признання громади, а також упорядкованістю внутрі організації, що є запорукою дальшого росту СУА. Не будемо наводити інших прикладів внутрішньої упорядкованости, бо вистачить відкликатись лишень до останньої Конвенції, що була проведена на засаді демократичних принципів, з постійною присутністю парляментаристки, що береже правильного ходу Конвенції, згідно з прийнятими правилами.

Делеґатки живо, енергійно дискутували, боронили, що на їхню думку було правильне, та арґументували їхні непогодження, — а розбіжності думок не залишили у нікого почуття неохоти одних до одних, а навпаки признання і пошану для тих, які бажають і вміють культурно обстояти власну думку.

Під сучасну пору, коли ми є свідками занепаду українського організованого життя, коли на сторінках преси появляються статті про брак молодого членства в українських організаціях, коли байдужість серед середнього і молодшого віку української інтеліґенції є наявна майже на кожному відтинку в житті української громади — то присутність на Конвенції відносно замітного числа молодих членок, виступ молодих панелісток, висказані ними позитивні погляди на життя української спільноти, зокрема на дальший ріст СУА — були справді здоровим проявом у поглядах молодих жінок, що бачать Союз Українок Америки в дуже позитивній ролі: „...роля СУА в житті української громади вийняткова, бо незаступима".

Конструктивна, послідовна праця — це те, чим саме проявив себе СУА. Культурно-освітня, видавнича діяльність, суспільна опіка, Стипендійна акція СУА — мають імпонуючі успіхи, що вказують на постійну, безперебійну працю для збереження і дальшого розвитку української національної культури.

Є всі підстави думати, що СУА і надалі піде цією самою дорогою, бож одна молода членка сказала в її виступі-панелі: „Те що я є в СУА, завдячую моїй мамі, що була членкою СУА. Ми дуже багато навчилися від наших матерів і бабунь, а тепер прийшов час, щоби віддячитися за це все і дати українській спільноті щось від себе, і тому я є тут".

Віримо, що дальший приплив молодого членства до СУА спричиниться до ще більш активної дії СУА, що дає запоруку, що молода мати-членка СУА не залишиться байдужа до української громади і в такому ж дусі виховає своїх дітей!

* * *

Так ми кинули кілька поконвенційних рефлексій, бо відчувалося, що українська громада в певному напруженні очікувала цієї Конвенції СУА як іспиту зрілости членства. І членки СУА здали свій громадський іспит зрілости з найвищим відзначенням.

Можна було сподіватися, що будуть в українській пресі коментарі з приводу цієї Конвенції, які підкреслювали б її позитиви, засвідчували б, що ця Конвенція може бути прикладом, як можна гармонійно співпрацювати для осягнення найвищих ідеалів.

Володимир Левенець

НОВА СТАДІЯ КРИЗИ У ПОЛЬЩІ

Західні аналітики і політичні спостерігачі, перестудіювавши розмови Андрея Ґромика, міністра закордонних справ Совєтського Союзу, з його польськими колеґами у Варшаві, прийшли до переконання, що в Польщі наступила нова стадія кризи, яку Москва хоче розв'язати радше не при допомозі військової сили, як це раніше на Заході припускали, а при допомозі „змодернізованої" політичної тактики, що її застосував у Варшаві Ґромико у відміну від поведінки Михаїла Суслова, совєтського офіційного ідеолога, який також недавно „гостював" у Польській Народній Республіці, перевівши там безуспішні розмови з тамошніми лідерами.

Місія Ґромика

Після повороту Ґромика та офіційного становища Москви до цієї справи, що її передало совєтське пресове аґентство ТАСС, виглядає, що Леонід Брежнєв і його „соратники" вирішили зрезиґнувати з доктринальних шляхів полагодження польського конфлікту і не застосовувати, бодай тимчасово, тактики військового застрашування, яке викликало б не тільки гостру реакцію польського народу і його вітки на поселеннях у країнах вільного світу, але також неґативну поставу урядів Заходу з Вашінґтоном включно. Тон комуно-московського комунікату радше вказує, що Москва і країни Варшавського Пакту не плянують у найближчому майбутньому жадної військової інтервенції у Польщі для „рятування" соціялістичного ладу в тій країні, бо така інтервенція напевно на довгі роки підірвала б престиж Совєтського Союзу, тим більше, що вона була б уже котроюсь з черги інтервенцією, після інвазії на Мадярщину, Чехо-Словаччину, Афганістан і посередньо в багатьох країнах Африки при допомозі кубинських військових частин. Цього роду військове вмішування, на думку багатьох західніх аналітиків, не тільки наставило б польський нарід проти комуно-московського імперіялізму, але зруйнувало б заходи Москви відновити нормалізацію стосунків між Совєтським Союзом і країнами Заходу, тобто привернути до життя політику детанту, яка в минулому приносила політичну і матеріяльну користь не тільки для СССР, але також для його сателітів у багатьох відношеннях. Крім того інвазія військ Варшавського Пакту на Польщу підірвала б і так дуже вбогу совєтську економію, яка дуже здеорганізована і у значній мірі уподібнюється до теперішньої польської вбогої економічної системи.

Змінна тактика

Із тих і мабуть багатьох інших причин Андрей Ґромико вже не вимагав відкликання з'їзду Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, який **відбувається** у другій половині липня цього року, а тільки домагався запевнення, що Центральний Комітет і Політбюро ПОРП боронитиме на з'їзді комуністичну систему в Польщі, приналежність її до Варшавського Пакту і до економічної системи „Комікону", що своєю функціональністю уподібнюється до Европейського Економічного Ринку і має більше економічний, як політичний характер, однак він дуже зв'язує політично країни і узалежнює їх від загальної економічної політики Москви.

Дещо дивно прозвучали в Польщі і на Заході ці вимоги Ґромика, бо досі польські лідери, ані навіть вільна профспілка „Солідарносьць", ба навіть дисидентські групи в Польщі не квестіонували цих трьох вимог, а радше у рамках комуністичної системи домагалися певної демократизації життя, без чого комуністична партія в Польщі не зможе відзискати втраченої ролі керівника народних мас, і таким способом може прийти до повного заламання комуністичної системи взагалі.

Чи Москва дійсно зрозуміла свої попередні помилки, зроблені у відношенні до Польщі, чи це тільки зміна тактики комуно-московських верховодів, покаже вже найближче майбутнє. Усі познаки „на небі і на землі" вказують на це, що Москва не виреклася дотеперішньої імперіялістичної політики, стосованої колись московськими царями і продовжуваної совєтським урядом після так званої жовтневої революції, жертвою якої впали численні, сьогодні поневолені народи. Зрештою, якщо повністю перечитати совєтський комунікат, то там видно не тільки „доктрину Брежнєва", але й інші совєтські погрози, які можуть здійснитись, коли ситуація у Польщі не зміниться або коли після з'їзду ПОРП народ вибере демократичний шлях життя і правління державою. Треба не забувати, — пише американський політичний коментатор Чарлз Йост, — що „доктрина Брежнєва" під сучасну пору становить не тільки безпосередню загрозу для Польщі, але також загрозу для міжнародного миру і безпеки світу, бож

(Продовження на ст. 3)

Ірина Ракуш

ПРОЩА ДО ФАТІМИ ТА ЛЮРДУ

II

Люрд

Два дні їзди автобусом через гори Сієрра-Наваго північної Еспанії і ми приїхали 16-го травня ц. р. до містечка Люрду, яке розташоване у мальовничих горах Піренеїв південної Франції. Програма в дорозі була така сама, як у попередніх днях. Спільні молитви на вервиці, розважання, релігійні пісні та науки, що їх нам проповідав о. Степан. Доїжджаючи до Люрду, ми помітили багато великих автобусів, які везли прочан здорових та хворих на відпуст в надії одержати ласки уздоровлення Непорочної Діви Марії.

Минуло 122 роки від чудесних появлень Матері Божої в Люрді, коли пастушка Бернадетта дістала доручення від небесної Цариці: „Піди й скажи священикам, щоб тут збудували церковцю, та щоб сюди приходили процесії". Напевно Небесна Ненька радіє, коли глядить з висот на величаві, маєстатичні святині, здвигнені на її честь і хвалу та тисячі Божого Люду, що приходять з процесіями і духовними провідниками хвалити Її та просити ласк для туземного життя та заступництва перед престолом Бога Отця і Сина на вічне й щасливе життя після смерті.

Нашим провідником у Люрді був о. Василь Прийма, парох південної Франції з осідком у Тулюзі і Люрді, невтомний працівник у Христовому винограднику. Він постарався, щоб ми йшли разом з українцями з Франції у величавій процесії із свічками ввечері, 16-го травня з написом на транспаранті-Україна та національними прапорами. До нас долучувалися інші групи українців, які не мали таких написів чи прапорів. Процесія із свічками починається кожного вечора в год. 9-ій від гроти (печери), де з'явилася Матир Божа пастушці Бернадетті. Вона обходить велику площу базиліки та зупиняється при входах долішньої базиліки, де уставлено гучномовці, при яких священики відправляють молебні та благословляють недужих, які на візках чи ліжках уставлені в перших рядах. На сходах по обох боках, що ведуть до горішньої базиліки укладаються прапори церковних і національних груп.

Процесія, яка відбувається по полудні біля 5-ої години, включає велике число єпископів, священиків та благословення Найсвятішими Тайнами. Молитви і набожні пісні несуться з гучномовців на різних мовах світу. Не зважаючи на тисячні маси прочан, ми захоплені взірцевим розкладом програми та порядку, який тут панує. Це завдячується у першій мірі організації Добровільна Служба. Видно сотні чоловіків, жінок та молоді з особливими відзнаками, які опікуються хворими, вдержують порядок на площі чи дають іншу допомогу всім тим, що її потребують.

У неділю 17-го травня відслужили отці Василь Прийма і Степан Чомко святу літургію у каплиці головної базиліки, де за старанням о. Василя видніє на престолі внизу напис Україна, красується запрестольна ікона Пресвятої Богородиці, яку виконав наш мистець Дмитерко. Є також пропам'ятна таблиця 1000 ліття християнства в Україні з написом в українській і французькій мовах. Престіл накритий вишиваним обрусом. Виконуючи волю Небесної Цариці неба і землі, українські Владики, священики та вірні кожного року беруть участь у цих торжественних процесіях та будують на її честь і славу, недалеко чудотворної ґроти-печері українську святиню. Церковні та світські уряди одобрили та благословили проєкт української церкви, який виконав інж. архітект Мирослав Німців. Благословення наріжного каменя під українську церкву Непорочного Зачаття Діви Марії відбулося 13-го серпня 1980 року, на яке прибули представники духовенства та світських організацій із трьох континентів. Цей почин благословила Небесна Ненька і цього року у травні під час нашої прощі. При щедрій допомозі вірного українського народу, зовнішня будова святині зближається до остаточного завершення.

По відправах у базиліці попровадив нас о. Василь Прийма оглянути наш рідний храм, та разом з о. Степаном вони відслужили молебень. При цьому зроблено спільну світлину на пам'ятку нашої прощі. Наша прочанка Софія Бродич подарувала для церкви керамічну статуетку Богородиці та вишивану серветку, а присутні прочани залишили велику суму грошей на викінчення храму і забудовань біля церкви, яка красується своїми копулами серед чудової природи, що її видно з площі базиліки і від чудотворної ґроти-печері. Хоча паломники змучені докраю, але ніхто не відмовився відбути хресну дорогу на горі за горішньою базилікою. Подивляємо мистців, які зуміли відтворити всі станції хресної дороги нашого Спасителя на Голготу. Здається, що ви є учасниками тієї події, яка відбулася 2000 літ тому, коли через терпіння Христа прийшла любов, прощення, надія і мир у серцях людей.

На закінчення нашої прощі в Люрді 18-го травня увечері нам приділено час біля гучномовців під час вечірньої процесії. Наш провідник о. шамбелян Степан Чомко проказав молитви українською мовою і благання до Діви Марії про допомогу для знедоленої України і її терплячого народу. По молитвах співали набожні пісні, які наші прочани старалися якнайкраще виконати. До успіху цього вечора багато причинилася Марія Лунів з Англії. Готуючись до виїзду з Люрду, дехто відбув купіль у холодній воді, що витікає з чудотворної ґроти. Всі ми, одначе, набрали цілющої води, накупили дрібних пам'яток, які посвятили наші священики. Ранком 19-го травня виїхали ми до Парижа електричним поспішним поїздом. Дивлячись з вікон околиці південної Франції, ми зауважили взірцево ведені господарства з посівами збіжжевих культур та інсталяції проводів наводнення.

Париж

До Парижу прибули ми за шість годин на дуже велику та рухливу залізничну станцію. Видно, що з транспорту залізниці тут користуються більше чим в Америці. Хоч багато з нас звиділи різні країни світу, одначе Париж захопив нас своєю красою та розмахом великого елеґант-

(Закінчення на стор. 4)

Готові до лету

Ню Йорк, Н. Й. (П. Г.). — цього літа заходом Фундації УВУ в Америці, а зокрема при батьківській допомозі української спільноти, понад 40 студентів візьме участь в різних навчальних програмах літнього семестру УВУ в Мюнхені. Крім цього, 23 студенти беруть участь у двотижневій прогулянці „Стежками батьків по Европі".

Більшість наших студентів, вперше у своєму молодому житті, буде мати можливість провести це літо зі своїми ровесниками — подругами і друзями з різних країн нашого поселення — в Українському Вільному Університеті, центрі української незалежної науки і духовости.

Біля 40 професорів з різних галузей української науки і культури викладає і веде семінарійні праці в УВУ. Виклади охоплюють важливі ділянки українського буття, як, наприклад: історія, мова, культура, мистецтво, соціяльні науки, економіка, право, педагогія тощо.

Спільне перебування студентів в українському гуртожитку, на курсах, прогулянках, а зокрема зі своїми ровесниками і професорами, які постійно живуть у різних країнах, ми будемо старатися використати на те, щоб створити велику багатомільйонову українську родину поза межами батьківщини. Тип українця в діяспорі. Де лише доля чи професійна праця не закине молодих українських людей сьогодні, у майбутньому у їх зрілому віці всюди вони знайдуть своїх друзів, рідних по крові братів і сестер, таких самих як і вони синів і дочок поневоленої України. Спільний обмін думками підготовить їх до завдань у країнах інших поселень, а набуте знання і спільність почувань буде унапрямлювати їх дальший шлях.

Група студентів перед відлетом. Зустріч з управою Фундації УВУ і Вірою Шумейко.

У квітні цього року Фундація проголосила 16 стипендій з нагоди 60-річчя всенаціональної української Альма Матері — Українського Вільного Університету. З огляду на велике зацікавлення і зріст прохань, у травні Фундація проголосила додатково 12 стипендій, однак, з огляду на велике запотребування, Фундація уділила понад 45 стипендій. Це могла зробити Фундація завдяки жертвенності української спільноти.

Управа Фундації УВУ щиро вдячна українській патріотичній громаді, зокрема нашим меценатам, добродіям і членам Фундації, які своїми щедрими пожертвами чи уфундуванням стипендійних фондів дали можливість нашій молоді, майбутнім учителям, виховникам, провідним українським діячам, поглибити знання в царині українїстики. Завдяки їхній допомозі через глибинне знання і пізнання минулого і сучасного українського народу зродиться у молоді любов до батьківщини та бажання стати в ряди її оборонців, творців, сподвижників та піти слідами цих добродіїв.

Управа Фундації гордиться Вами, дорогі меценати, добродії і жертводавці, подружжя Марія і Микола Бойчуки, мгр Марія Гик з родиною, інж. Софія Гаєвська, УНС, дир. П. Матійців, Микола М. Новак, Микола Попович, УБС, К. Коленяк, д-р Малащук та багато інших, як і рівнож ти-ми, які у своїх завіщеннях або в їх імені створили стипендійні фонди (д-р М. Сосновський, В. Герич, проф. В. Стецюк, І. Колодій, Р. Бакалець і інші).

Ми вдячні за те, що Ви зрозуміли всеукраїнську місію, яку виконує УВУ для української діяспори, пам'ятаючи, що тільки „у своїй хаті своя правда". Ваш вклад і пожертви на стипендії через Фундацію УВУ не тільки продовжить наші спільні бажання і змагання, але сторицею цей живий капіталовклад буде повернений українській спільноті в діяспорі.

„Прогулянка стежками батьків по Европі" є частиною курсу Слов'янська Культура і Цивілізація. Студенти відвідають центри і культурні надбання української еміграції в Европі. Відбудуть ряд зустрічів із українською молоддю европейських країн, відвідають ряд визначних осіб в Европі, а також зложуть квіти на могилах творців новітньої історії України, похованих в Парижі, Ротердамі, Люксембурзі і Мюнхені.

Прогулянку підготовило і оформило безкорисно Подорожне Бюро Ковбаснюк Аґенція під зарядом Віри Шумейко, за що їй належиться щира подяка від всіх учасників.

Нова стадія...

(Продовження зі стор. 2)

вона дає Москві можливість висилати практично в усі закутини світу свої війська для рятування „соціялістичної системи", як це вона, наприклад, зробила в Афганістані, перекресливши пляни багатьох західніх країн на Близькому Сході і біля Перської затоки.

Подивугідна постава поляків

Очевидно, совєтський комунікат включає також стратегічні моменти, підкреслюючи, що Польща має чимале оборонне значення для соціялістичних країн, „загрожених капіталістичним світом", і „розбудованого до нечуваних меж Північно-Атлантійського Союзу". При тому совєтські засоби масової інформації говорять тільки про безпеку Совєтського Союзу, не згадуючи ні словом, що Польща в їхньому розумінні є також суверенною державою і мала б таке ж саме право, як СССР, дбати про безпеку своєї країни сама і в спосіб, який найбільше для неї підходить.

З цього і висновок, що до справжньої нормалізації стосунків між Москвою і Варшавою ще дуже далеко. Криза в Польщі ввійшла тільки у нову фазу, з якої полякам буде тяжко вийти без належної допомоги Заходу і тривання внутрішнього спаяння, яке викликає подив у багатьох народів світу. Єдність — це запорука усяких успіхів, що й усвідомили собі поляки і їхні церковні та світські провідники, які у кожному відношенні пішли разом з народом, не залишивши його на поталу комуністичним ячейкам. Постава поляків дала нагоду президентові Роналдові Реґенові застосувати супроти СССР так звану політику сполучення між переговорами і совєтською поведінкою (linkage), яка, як показала практика, в дійсності є політикою стримування комуно-московської аґресії.

Тринадцятирічний Віктор Марків гратиме з відомою оркестрою

Ню Гейвен, Конн. — Тринадцятирічний музика Віктор Марків з Вудбрідж, Конн., виступить як соліст з симфонічною оркестрою Southern Connecticut Symphonic Pops. Віктор гратиме Гайдна фортепіяновий концерт Д-дур у четвер, 16 липня, о 8-ій год. вечора у Лайман Авдиторії в Південно-Коннектикському стейтовому коледжі. Цей концерт є третім із серії п'яти концертів, улаштованих сьомий рік цим коледжом для поширення музики серед місцевого населення. Солістами звичайно є відомі професійні музики, які були або тепер є зв'язані з Ню Гейвеном. Southern Connecticut Symphonic Pops оркестра до 1980 року була під зарядом коледжу, яка через бюджетові труднощі в коледжі мусіла заснувати корпорацію і має тепер самостійне керівництво. Диригентом під час виступу Віктора буде його батько проф. Богдан Марків, який є ввесь час концертмайстром цієї оркестри, щорічно виступає з нею як соліст-скрипаль і є диригентом-гостем.

Віктор — це другий учень проф. Б. Маркова, який виступить з цією відомою сімдесятичленною оркестрою.

Невчасні...

(Продовження зі стор. 2)

ці етнічного походження з тих країн прихилилися до підтримки американської торгівлі, допомоги і сприяння країнам свого походження". У тому реченні стільки непорозумінь, що не до ладу вжитих слів. Отже, насамперед ми всі безперервно підтримуємо країни свого походження, поневолені Москвою народи, але ми безкомпромісово поборюємо окупацію тих країн совєтськими військами. Але нас цікавить, яка — принаймні одна країна Східньої Европи, поневолена Москвою — осягнула в якійсь мірі автономію від Москви? Котра?

Поневолені народи звільнять себе

Ми повністю згідні з сенатором Метаясом, що ЗСА не можуть ні тепер, ні в майбутньому звільнити народи Східньої Европи. Ніхто від ЗСА того й не хоче. Ті народи хотять тільки, щоб ЗСА не зміцнювали Совєтського Союзу й панування російського імперіялізму. Народи звільнять самі себе, але їм не можна у їхніх зусиллях перешкоджати, а, як можна, то треба допомогти. Власне про це нам ідеться.

Ми є проти допомоги Совєтському Союзові; ми є проти „будови мостів" до нього не лише як „етніки". Ми є проти того, як американці, такі самі, як сенатор Метаяс. Бо ми не лише творимо американську потугу своїм потом, м'язами і талантами, ми чесно виконуємо всі громадські повинності, ми захищали й захищатимемо її в потребі своїми грудьми. На полях боїв за американську свободу і свободу народів усього світу були українці й поляки, жиди, кавказці, чехи й словаки, балтійські народи й народи Азії. Ми всі творимо ЗСА і за них відповідаємо та маємо рівні права.

М. Мартинюк...

(Продовження зі стор. 1)

різні братські імпрези, деколи — також разом з Відділами Українського Братського Союзу. Він обіцяв допомогу Відділам Скрентонської Округи УНС в кампанії за новими членами і тим чином допомогти Окрузі осягнути повну квоту нових членів.

Після доповідей відбулася конструктивна дискусія на такі союзові теми, як приєднування нових членів, передплати до „Свободи", „Українського Тижневика" і „Веселки", різдвяні картки УНС, теперішня ситуація в громаді, секретарські курси тощо.

В дискусії забирали голос союзовці Мартинюк, Нагурний, Тащук, Голик, Федірко і союзовки К. Федірко, Ю. Тащук і Дж. Боленд. Гутірка продовжувалася в приємній атмосфері під час вечірньої перекуски.

ДОДАТОК ДО ПОВІДОМЛЕННЯ К-ТУ Г.СНІГІРЬОВА

Громадський комітет для видання творів Гелія Снігірьова з осідком у Рочестері, Н. Й., повідомляє, що до його складу приєдналися ще слідуючі особи: ред. Іван Смолій, Віталій Бендер, Микола Валєр, Тоня Горохович і Іван Дубилко.

Замість квітів на могилу
В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
св. п. радника
ДМИТРА ЛЕВЧУКА
складає 30.00 долярів
на СЕМІНАРІЮ СВ. СОФІЇ в Бавнд Бруку, Н. Дж.
родина ВАКУЛОВСЬКИХ

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

ділиться сумною вісткою з Членами Товариства, Приятелями та Українською Громадскістю що дня 12-го липня 1981 року відійшов у Вічність

св. п. д-р мед.

БОГДАН ЗЕНОВІЙ ГУК

Активний лікар, старшина УПА, кол. діяльний член студентських громад, голова ЦЕЗУС-у.

Опечаленій Дружині Марії, Дітям та всій Родині найщиріші співчуття складає —

ГОЛОВНА УПРАВА УЛТПА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
мого Найдорожчого ЧОЛОВІКА

бл. п. д-ра

СВЯТОСЛАВА ЗЯТИКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

у понеділок, 20-го липня 1981 р., о год. 8-ій ранку

в церкві св. Івана Хрестителя при Сенфорд Авеню в Нюарку, Н. Дж.

Прошу згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

ДРУЖИНА І РОДИНА

Зі сумом повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 12-го липня 1981 року, на 59-му році життя, упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ЗЯТЬ

бл. п. д-р

БОГДАН ЗЕНОВІЙ ГУК

нар. в с. Іскань, пов. Березів, Україна, старшина УПА, провідний член ОУН, член Товариства кол. Вояків УПА в ЗСА та від молодих літ громадсько-політичний діяч.

ПАРАСТАС в середу, 15-го липня 1981 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Sumegows, St. Petersburg, Fla.

ПАРАСТАС в п'ятницю, 17-го липня 1981 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 18-го липня 1981 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:

д-р МАРІЯ — дружина
д-р СТЕПАН — син з дружиною НЕНСІ
ЗЕНОВІЯ І РОМА — дочки
ЕВСТАХІЙ МАНАЦЬКИЙ — тесть
та ближча і дальша Родина в ЗСА і в Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 12-го липня 1981 р. в Гартфорді, Конн., несподівано, відійшов у Вічність, на 62-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл, п.

ІЛЛЯ ПАНАХИД

ПАНАХИДА у вівторок, 14-го липня 1981 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Талярського.

ПОХОРОН — в середу, 15-го липня 1981 р., о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Михаїла, а відтак на церковний цвинтар в Ґлестонбері, Конн.

Тяжким горем прибиті:

НАДІЯ — дружина
ЯРОПОЛК І ЮЛІЯН — сини
Ближча і дальша Родина в ЗСА й Україні

В ОЛСТЕРІ, ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ, протестанти приготовили масові виступи на день 14-го липня, який вони називають „Орейндж дей". Католицькі екстремісти, які не хотіли допустити до того й загрозили, що підложать бомби в місця, де збиратимуться й маршуватимуть протестанти, а навіть в одному місці підложили бомбу. Дійшло до зударів між обидвома ворожими таборами, під час яких один чоловік загинув від ножа.

НА ПАКІСТАНСЬКО-ІНДІЙСЬКОМУ КОРДОНІ множаться збройні зудари. В третьому з черги зударі загинуло п'ять пакістанських вояків. Індійське інформаційне агенство подало, що зудар був викликаний пакістанськими вояками. Пакістан заперечив це.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

Проща до Фатіми...

(*Продовження зі стор. 2*)

ного міста. Оглядали ми Париж, так би мовити, похапцем, бо що ж можна оглянути за два дні?.. Та все таки бачили ми вежу Айфля, катедру Нотер Даму, Арку Тріюмфу, церкву королівських гробів та інше. Плавба кораблем по Сені увечері залишає глибоке і приємне враження панорами столиці.

Ми мали змогу оглянути наші українські місця в Парижі завдяки Марті Калитовській, довголітній жительці Франції, яка щиро нами зайнялася. Спершу відвідали українську католицьку церкву, де парохом є о. канцлер Михайло Левенець. Як відомо, екзархом Франції є єпископ Володимир Маланчук. О. Левенець дуже радо нас прийняв та пояснив дещо про нашу церкву. Сама церква, це колишня шпитальна каплиця монахинь, до якої принесли у травні 1926 року з вулиці смертельно раненого Головного Отамана, Президента УНР Симона Петлюру на вигнанні. У притворі є пропам'ятні таблиці, на яких описано українською та французькою мовами цю жахливу подію. Тут о. Степан відправив молебень за спокій душі Покійного, будівничого української незалежної держави у 1918-20 років. Прощаємося з отцем парохом та пішки йдемо відвідати могилу С. Петлюри. Цвинтар тут вдержаний у взірцевому порядку. Всім тим українцям, які плянували, трудилися та фінансували будову пам'ятника, що його закінчено в 1963 році, належиться честь і слава. Чорний ґраніт, з якого збудований пам'ятник і бронзове погруддя виконані по-мистецьки, виглядають імпозантно, репрезентативно. Тут спочиває разом з Отаманом його дружина Ольга та дочка Леся Петлюра. В Парижі прощаю нашу групу паломників та їду зі своїм мужем на кілька днів до Англії.

Лондон

Одна година лету з Парижу і ми вже у Лондоні, де зустрічає нас мрячна та холодна погода... В Англії зовсім інші краєвиди, мова та звичаї. Оглядаємо важливіші історичні будівлі: королівську палату, старинний замок-музей у Віндзорі, збудований 1580 року. Ми замешкали в будинку Українського Католицького Універститету. Відвідали домівку Союзу Українців Великобританії, де були на імпрезі свята Матері у неділю, 24-го травня, вислухали святу Літургію в українській катедрі та оглянули церковні забудування. Під час нашого короткого перебування ми зустрічали багато наших земляків, які мають бажання виїхати до Канади чи ЗСА.

Повернувшись додому, дякуємо Пречистій Діві Марії за те, що ми щасливо відбули нашу подорож та за успіх нашої відбутої прощі як і засилаємо до Її стіп молитви, щоб Україна була знову вільною, щоб ми могли відбути прощі до наших святих місць Зарваниці, Гошова, Почаєва та помолитися разом з нашим вільним, побожним народом перед чудотворними образами Матері Божої в Україні.

Перші прочани зі ЗСА біля української католицької церкви в Люрді, південна Франція. Посередині стоять: о. шамбелян Степан Чомко (зліва) та о. Василь Прийма — будівничий і парох церкви в Люрді.

Кінець

ТЕМА СИМПОЗІЮМУ

В інформації „Гарвардська літня школа розпочала працю" трапилася помилка у назві теми симпозіюму. Речення має звучати так: „В понеділок увечорі, 27-го липня, Мирна Косташ, проф. Марта Богачевська-Хом'як з Мангеттенвіл коледж і докторант Гарвардського університету Наталія Пилип'юк візмьуть участь в симпозіюмі на тему: „Фемінізм і українська еміграція".

УЧНІ АКАДЕМІЇ СВ.ЮРА ОДЕРЖУЮТЬ СТИПЕНДІЇ

Софія Марта Івашків

Люба Вижницька

Марія Дрогобицька

Марія Вагович

Сестра Моніка, ЧСВВ, директорка Академії св. Юра в Ню Йорку, повідомляє, що чотири учениці з 34-ох цьогорічних абсольвентів одержали „Regents Scholarship", а саме: Марія Дрогобицька, донька Михайла Дрогобицького; Софія Марта Івашків, донька Євгена та Євгенії Івашків, та Люба Вижницька, донька Ярослава та Марії Вижницьких. Ці стипендії одержують всі сеньйори в стейті Ню Йорк, котрі осягнули найвищі оцінки на своїх „Scholastic Aptitude Tests (College Boards)". Із вичислених стипендистів М. Дрогобицька плянує студіювати історію в Фордгем університеті, С. Івашків — точні науки в Барнард коледжі, а Л. Вижницька — архітектуру в Нюйоркському університеті. В додатку до того, Марія Вагович, донька Анни Пилип, одержала повну стипендію в коледжі св. Францішка в Бруклині. Марія плянує студіювати „business administration".

М. Дрогобицька є членом 86-го Відділу УНС, С.Івашків належить до 5-го Відділу, а М. Вагович до 172-го Відділу.

Успіхи учнів Академії св. Юра

У суботу, 13 червня цього року, відбулася ґрадуація 31 учня Академії св. Юра. Службу Божу відправив о. Лев Ґолдейд, ЧСВВ, після якої учні, учителі, батьки та гості перейшли до шкільної авдиторії.

Ґрадуаційну програму розпочав молитвою Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордський. Після молитви відспівано американський та український гимни. Привітальне слово в українській та англійській мовах виголосила Таня Поритко, друга найкраща учениця в Академії, середня висота оцінок якої за чотири роки була 95.42.

Святочну промову виголосив Владика Іннокентій Лотоцький, єпископ Чікаґський. Після святочної промови Владика Василь вручив абсольвентам дипломи та нагороди: Марта Івашків —1,000 долярів за найкращі успіхи в науці зі Стипендійного Фонду Турянських; Таня Поритко—750 дол. другій найкращій учениці від Української Федеральної Кредитівки „Самопоміч"; Марія Вагович—500 дол. третій найкращій учениці від Батьківського Кружка при Академії; Люба Вижницька—250 дол. за високі осяги в науці від Товариства „Самопоміч"; Марія Дрогобицька—300 та Стефа Доляк—200 дол. за високі осяги в науці від Українського Народного Союзу; Юрій Ганкевич—100 дол. за найкращі оцінки з релігії від Марії і Юліяна Бачинських та 100 дол. від Віри і Антона Шумейків; Микола Грицковян—100 дол. за високі осяги з українських предметів від 83-го Відділу СУА

Оля Загнина—100 дол. за осяги в науці від крамниці „Арка"; Михайло Весоловський—100 дол. за високі осяги з українських предметів від Об'єднаного Комітету міста Ню Йорку; Дарія Колосій—25 дол. за поступ в науці від 104-го Відділу СУА; Михайло Кушнір та Марія Ільків—50 дол. в бондах за поступ в науці від д-ра В.Барона.

Л.Караґей, А.Душай, М. Яблонський, І.Кузан, Б.Семців, М.Томашевська— по 25 дол. кожний за добровільну допомогу в школі від д-ра В.Барона; Іван Барна—100 дол. за найкращі осяги в спорті від Українського Спорового Клюбу; М.Івашків, Т.Поритко, І.Реєнт, М. Весоловський, О.Загнійна—50-долярові бонди від „Провидіння"; Іван Кузан—нагороду від Автомобільного водієвого бюра міста Ню Йорк; Стефа Доляк—100 дол., нагорода від Робітничого Союзу; Марта Івашків—губернаторська нагорода за найкращі осяги в науці; М.Івашків, Т.Поритко, М.Вагович, Л.Вижницька, М.Дрогобицька, С.Доляк, Ю.Ганкевич, О.Загнійна, Л.Караґей і М.Грицковян—державні нагороди для учнів середніх шкіл за високі осяги в науці.

Після роздачі дипломів та нагород Марта Івашків виголосила прощальне слово в українській та англійській мовах, найкраща учениця Академії, середня висота оцінок якої за чотири роки була 96.84

Кінцево слово виголосив протоігумен о. Патрикій Пащак, ЧСВВ. Програму закінчено відспіванням шкільної „Alma Mater".

Відділ УККА в Честері надилив стипендії

(с.г.). — В той час, коли окремі українські громади Америки завели „чвари й свари" у зв'язку з XIII Конгресом Українців Америки, малий, але динамічний Відділ УККА Делеверської Округи з осідком в Честері, Па., виконує громадську та шляхетну працю у всіх ділянках. До важливіших із них належить зарахувати наділення грошових стипендій для студіюючої молоді Делеверської Округи.

Управа Відділу УККА, яку очолює відомий підприємець та суспільно-громадський, церковний і союзовий діяч Василь Пастушок, 1978 року створила спеціяльний фонд ім. Тараса Шевченка, з якого виплачуються згадані стипендії. Для здобуття фондів Управа влаштовує концерти, забави, а відтак індивідуально окремі члени і громадяни вплачують дотації. З тих, здавалося б, таких малих приходів, Відділ в 1980 році приділив п'ятьом студентам 1,000 долярів стипендій.

Цього 1981 року приділено вже 1,300 долярів, тому що було зібрано більше грошей на цю ціль. Тут знову належить згадати, що „душею" тих збірок є ніхто інший, як голова Відділу Василь Пастушок.

Роздача стипендій відбулася у суботу, 2-го травня, під час бенкету з цієї нагоди, що відбувся у репрезентаційній залі „Брендівайн Терассе" в Клеймонті, Делевер. Бенкет розпочато американським національним гимном, який відспівала Ірина Бандерська-Лонґ, а український гимн співали всі зібрані. Молитву провів парох української православної церкви свв. Петра й Павла в Вілмінґтоні о. Павло Гринишин. Усіх гостей щиро привітав голова Святочного комітету В.Пастушок, а переведення церемонії вручення стипендій проводив перший заступник голови Відділу УККА в Честері Степан Біда в асисті Люби Лесик.

Слід згадати, що ця вечірка-бенкет була надзвичайно вміло приготована і переведена Степаном Бідою, який під кожним оглядом професійно виконував ролю тостмайста. А сталося, це тому, що скрізь промовляла гармонійна співпраця всіх членів Відділу. Можна було побачити, що всі думали лише про те, як здобути найбільше фондів для розподілу поміж студентами. Також слід відзначити толерантність й соборництво у розподілі стипендій, доказом чого є список стипендистів, а саме: Йосиф Шупа, студент школи св. Василія, Стемфорд, Конн., де гартуються душі майбутніх священиків УКЦеркви; семінарист Михайло Невержицький і семінарист Степан Рапа. Обидва є студентами теології в семінарії при українському православному Центрі в Бавнд Бруку. Далі стипендії одержали Мирон Ціхановській, Христина Качмар, Віра Малецька, Христина Назаревич і Олександер Весоловський. Всіх стипендистів було вісім і, як уже сказано, поміж ними розподілено 1,300 долярів.

Приємно було бачити цих молодих студентів, які з усмішкою підходили до членів Стипендійної комісії й дякували за одержані чеки. І правильно висловився під час цієї церемонії тостмайстер С. Біда, що, мовляв, часто запитуємо, де наша молодь, а тут кілька десяток молодих студентів, які прибули в товаристві своїх батьків. Відтак студенти забавлялися при звуках оркестри Михайла Ковальчука, яка, на диво, грала лише українські мелодії.

На жаль, є не так вже багато Відділів УККА, що стараються фінансово допомогти нашим студентам і тому було б побажаним, щоб всі ті, які цього ще не зробили, за прикладом Честерської громади допомагали нашим українським дітям — нашому майбутньому.

Вступайте в члени УНС!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЛИПНЯ 1981 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371-ий Відд., о год. 7-ій веч., в залі УНДому в Ірвінґтоні, Н. Дж. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки та набути квитки на Стейтовий День УНСоюзу, який відбудеться 23-го серпня ц. р. в Бавнд Бруку, Н. Дж. — Стефанія Стеців, гол., В. Шпирка, заст. гол., Ю. Баранюк, фін. секр., В. Левицький, кас.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛИПНЯ 1981 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд., о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо чл. взяти участь. Чеки-дивіденди можна відібрати на зборах. — В. Марущак, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛИПНЯ 1981 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64-Відд., о год. 1-3-ої по пол. в залі церкви св. Марії при Washington St. у Кліфтоні, Н. Дж. Просимо всіх членів на збори. — Ів. Бурний, секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛИПНЯ 1981 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334-ий Відд., о год. 12:30 по пол., в домі фін. секретаря при 3324 Торрінґтон вул. на Пармі. Проситься чл. вирівняти залеглості. — Б. Задорецький, рек. секр.

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ

БРАТСЬКА СЛУЖБА УНСОЮЗУ ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ УНСОЮЗУ

Починаючи з днем 1-го листопада 1980 р., діти у віці до чотирьох і пів року, які будуть забезпечені на суму 15.000 долярів життєвого забезпечення, матимуть ґарантовану студійну позичку на суму 5.000 дол. Якщо вони будуть забезпечені на суму 25.000 долярів життєвого забезпечення, їм буде ґарантована студійна позичка у висоті 7.500 долярів.

Діти у віці від 5-10 років, забезпечені грамотою на суму 15.000 долярів, матимуть ґарантовану студійну позичку на суму 4.000 долярів. Якщо вони будуть забезпечені на 25.000 долярів, матимуть ґарантовану студійну позичку на суму 6.000 долярів. В даному випадку, забезпечення в УНСоюзі мусить бути грамотою кляси Р-20.

Формальне повідомлення про ґарантовану позичку буде вислане разом з грамотою забезпечення, коли вона видана після 1-го листопада 1980 р.

Грамота мусить бути постійно повноправною та з заплаченими всіми вкладками до часу признання студійної позички і на протязі часу її сплачування.

На час позички і її сплачування, грамота мусить бути призначена УНСоюзові, як ґарантія позички. В часі уділювання позички і коли член-студент має менше, як 21 років, сплату позички мусить ґарантувати одно з батьків, або опікун.

Студійна позичка буде розложена на протяг 4-ох років на оплату за студії на коледжі, чи другій високій школі.

Сплачування позички зачинається три місяці після закінчення студій аплиіканта і вона мусить бути повністю сплачена не більше, як 20-ма чверть-річними ратами.

У випадку, коли б час студій, на який позичка була уділена, був скорочений або перерваний, негайно після цього починається час сплачування позички.

На позичці є малий відсоток у висоті 3% річно від затягненої суми позички. Ці відсотки нагромаджуватимуться на протязі навчання і вони мають бути плачені в часі сплачування позички.